

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי כ"ד חשון תשפ"ד | דף היומי בבלי: ב"ק ו.

דף היומי בהלכה: קע"ה ג' - ר'.

מוסר: אהבת חסד - פרק כ"ג עד 'ועתה נדבר מענין עשית'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הזכירה " החמש ועשרים " עד שער השתיקה "ובעבור שהלשון קלה"

מי שקורא עיתון נראה לו שכל עם ישראל בארץ ישראל תלוי בשלושה אנשים... ביהודי, בגוי, ובערבי

הגה"צ רבי חזקיהו מיישקובסקי שליט"א: ברגע ויהודים מאמינים ב'כוחי ועוצם ידי' - זה מסכן את כל הבריאה!

מסופר על הגאון ר' יונה מרצבך זצ"ל, מר"י קול תורה, שהוא היה נוהג לנסוע באוטובוס מהישיבה לביתו. פעם אחת הוא יצא מהישיבה ולפתע התחיל גשם שוטף... ומיד נעצר לידו רכב של איזה תלמיד, והוא לקח אותו עד הבית! בדרך, הנהג אומר לו איזה השגחה פרטית שבדיוק עברתי ברחוב הזה וראיתי את הרב, אחרת הרב היה מתרטב לגמרי... אמר לו הרב, יש לי עוד השגחה פרטית לספר לך, שהייתה לי שבוע שעבר... מה היה?... אותו סיפור! יצאתי מהישיבה, והתחילו גשמים עזים, ואתה לא הגעת... ואני התרטבתי כולי מכף רגל ועד ראש, עד שהגיע אוטובוס, וכך באתי הביתה... גם זה השגחה פרטית... מה ההבדל?... וכי השגחה פרטית זה רק כשטוב לי?...! השגחה פרטית הכוונה היא שהקב"ה משגיח עלי ועושה מה שהוא רוצה, פעם טוב שיהיה לי כך ופעם טוב לי אחרת, פעם טוב שאתה בא ופעם טוב שאני אתרטב בגשם... ממילא, לא שייך 'מחדל בטחוני', כי אנחנו מונהגים ביד ה'. אמר לי פעם הג"ר ישראל אליה וינטרויב זצ"ל, שיכולות חמש דקות של קריאה בעיתון, או שמיעת קווי נייעס - לאבד את כל יסודות האמונה שרכשת. מי שקורא עיתון נראה לו שכל עם ישראל בארץ ישראל תלוי בשלושה אנשים... ביהודי, בגוי, ובערבי. יהודי זה ראש הממשלה, גוי - זה נשיא ארה"ב, וערבי - פעם זה חמאס, ופעם זה מצרים. כאילו אנחנו תלויים רק בידיהם... כל פעם זה מקפיץ אותך...

בשעתו, היו שתי מלחמות, מלחמת ששת הימים, ולאחריה מלחמת יום כיפור, אחרי מלחמת ששת הימים כולם היו משולהבים אחרי צה"ל... קיבלנו את הכותל המערבי, את קבר רחל, את חברון - מערת המכפלה... הכל... אך מה שקרה אח"כ במלחמת יום כיפור - זה היה מחדל בטחוני עצום... פחדו אז הרבה יותר מהיום... (היום זה לא היה סתם מחדל, הקב"ה סימא להם את העיניים, אף אחד לא מבין איך זה קרה).
הג"ר שלום צבי שפירא זצ"ל, החל לזעוק ברבים: כוחי ועוצם ידי ומחדל בטחוני - זה אותו דבר בדיוק!!! מה זה 'מחדל בטחוני'?... כאילו הכל תלוי בצבא, וכשהצבא ערניים - יש ניצחון, וכשהם מתעצלים - יש מחדל בטחוני... חס ושלום! זה הכל אותו כוחי ועוצם ידי... רק יד ה' עשתה זאת.
פעם אמרו (ספק בדיחה ספק אמיתי...) שהרופאים בתל השומר לא אוהבים את הבני ברקים, למה?... כי אם הניתוח מצליח - הם אומרים ברוך ה', תודה לה'... ואם הניתוח נכשל - הם צועקים על הרופא... תחליטו, או שהכל מה', או הכל אנחנו... אותו 'כוחי ועוצם ידי' שעומד בניצחון, עומד גם מאחורי 'מחדל בטחוני'... מה זה 'מחדל בטחוני'?... יש בורא עולם. כשהוא רוצה - אתה מנצח וכשהוא לא רוצה אתה נכשל! איך הוא מסובב לך את הראש?... זה ענין שלו, יש לו הרבה צורות...! יהודי צריך להאמין שהכל בידי הקדוש ברוך הוא! זה דבר מאוד פשוט.

נכנסתי לנידון ההלכתי הזה, פשוט בחג צריך להיות שמח ואסור להיות עצוב, וכשקוראים עיתון זה מכניס אותך למתח ולעצבות... תאונת דרכים, או מישהו נהרג, או מת, ה' ירחם... למה שנהיה עצובים?...

החפץ חיים היה אומר, מה אתה הולך לראות בעיתון?...
אתה רק מכניס את עצמך למתח ולעצבים... מותר לבן אדם להיות נורמלי... מה אתה צריך את זה?? מה אתה מתעניין בכל הנייעס??? אז זה אמר ככה, וזה אמר ככה, אוי ואבוי מה הולך להיות... למה, זה בידיים שלו?!... הם יכולים לעשות משהו?!... ואתה רק מפסיד בזה לכל הבריאה!

ברגע ויהודים מאמינים ב'כוחי ועוצם ידי' - זה מסכן את כל הבריאה!

(מתוך 'ארחות חיים' לך לך תשפד)

כעת שנשיא ארצות הברית ביקר פה בארץ - וכולם פתחו עיניים, איזה סייעתא דשמיא... אל תבטחו בנדיבים, בבן אדם שאין לו תשועה! יהודי חי בורא עולם! אמונה! מה אתה שומע??... מה מקפיץ אותך?... אם הקדוש ברוך הוא רוצה לסובב שיהיה טוב לעם ישראל, הוא לא צריך נשיא ארצות הברית, והוא לא צריך אף אחד...! פעם היה ויכוח בין שני 'פוסקים' גדולים... אחד היה 'יתד נאמן' והשני היה 'המודיע', האם מותר להוציא עיתון בחול המועד או לא?... יתד אמר - אסור, והמודיע אמר - מותר, רק צריך לשאיר קטע חלק...

ויתד הביא ראיה לדבריו, שמרן הגרש"ז אויערבאך זצ"ל ביקש בביתו - לא להכניס עיתון במשך החג. ראיה מפורשת... הלך המודיע לברר אצל ר' שלמה זלמן, זה נכון?... כן! למה, הרב אוהז שאסור להוציא עיתון בחול המועד?... חייך ר' שלמה זלמן, אני לא

מרן הגאון רבי שמואל זואנר זצוק"ל הסביר: ברור אצלי שהידע של החזון איש ברפואה שזה מכח לימוד תורה לשמה שמגלים לו רזי תורה שאי אפשר בשכל האנושי לעמוד עליהם

תשובותיהם של גדולי התורה על ההבנה העמוקה של החזון איש ברפואה

בהזדמנות נוספת סיפור כי שמע מהג"ר שמואל גריינמן זצ"ל, גיסו של מרן החזון איש: היה יהודי שסבל מאבנים בכליות, מיקום האבנים בכליה היה כזה שלדעת הרופאים לא אפשר ניתוח, והם נלאו מלמצוא לו מזור. במר נפשו פנה אותו יהודי אל מרן החזון"א החזון"א לקח דף ועט, ושרטט באופן מדוייק כיצד לנתח ולהוציא את האבן, אך הזהיר את אותו יהודי שכשיראה לפרופסור המנתח את השרטוט, לא יגלה לו מיהו המשרטט, אלא יאמר לו שזה מעשה ידיו של איזה רופא. כשהגיע אותו יהודי אל הרופאים ובידו השרטוט הם נדהמו מן הידע המפורט, וביקשו ממנו במפגיע לגלות להם מיהו אותו רופא. משסירב לגלות להם במצות החזון"א - הודיעו לו הרופאים כי אם לא יגלה להם, הם לא יבצעו את הניתוח. בצר לו, חזר אותו יהודי לחזון"א וסיפר לו דברים כהווייתם 'נו' - אמר מרן החזון איש - 'אם אין ברירה, תאמר להם'... לאחר מזמן, התעוררה בעיה בקשר לילד שהתגלה גידול במוחו רח"ל, והרופאים חששו לבצע את הניתוח המסובך העלול לגרום לנזק מוחי בלתי הפיך, במידה ולא יבוצע בדיוק מקסימלי. המנתח היה אותו פרופסור בכיר שהיה עד לסיפור הנ"ל עם האבן בכליה, ובזוכרו מיהו הרופא' שידע איך לבצע ניתוח מסובך במקום שבו הרופאים הרימו ידיים, הוא שם פעמיו לבני ברק אל החזון איש, וביקש עצה גם הפעם, איך לבצע את הניתוח ללא חשש. החזון"א נענה לו, ושרטט גם במקרה זה כיצד לבצע את הניתוח ללא חשש לנזק מוחי.

רוח ממרום זימנה את כותב השורות יחד עם עוד כמה צעירים, לשהות במחיצת הגה"צ רבי זאב (וועלוועל) אידלמן זצ"ל בשנותיו האחרונות בבית הרפואה, שם שמענו ממנו עדות מכלי ראשון על 'ציריו' ושרטוטיו של מרן החזון-איש זיע"א, בשורת מקרים בהם נדרש להורות לרופאים כיצד לנתח, תוך שהוא מבקש שלא יגלו מיהו המשרטט האלמוני...

היה זה לפני כעשרים וחמש שנה. בבית הרפואה 'מעניי הישועה' שהה בשנותיו האחרונות הגאון הצדיק רבי זאב (וועלוועל) אידלמן זצ"ל. מידי מוצאי שבת, הייתה באה אליו קבוצה קטנה בשעת סעודת מלווה מלכה, לשיר זמירות ולשמוע ממעייניו. רבי זאב היה 'עשיר' גדול בעובדות על גדולי ישראל מתקופות לימודיו בקמניץ דליטא ובלומז'ה בארץ הקודש, וכן בהיותו בן העיר בריסק ומבאי ביתם של מרנן החזון איש והסטייפלר זצ"ל. ובאותה 'עת רצון' במוצאי שבת, היה מספר עובדות רבות שזכה לראות בעצמו.

רוח ממרום שלחה את כותב השורות אבדלחט"א, יחד עם עוד כמה צעירים, לשהות במחיצת רבי זאב באותם זמנים מיוחדים, ולשמוע ממנו כמה וכמה עובדות מופלאות. בהיותו כאמור בבית הרפואה, התייחסו חלק מהסיפורים לענייני רפואה: פעם סיפר רבי זאב ששמע ממרן החזון איש זצ"ל כי אצל פרופסור גדול ומומחה (רבי זאב לא נקט בשמו), המלאך רפאל בעצמו עומד על מינו לתמכו!

רבי זאב אידלמן זצ"ל סיפר שראה בעצמו את הילד, חבוש בראשו לאחר הניתוח, כשהגיע עם אמו לחזו"א, ושמע את האמא אומרת למרן זצוק"ל: "ס'איז איירע קינד" - זה הבן שלך!

'ניתוח כזה אני צריך ללמוד אצלו!'

סיפור נוסף סיפר המחנך רבי דב רוזנשטיין זכרונו לברכה: היה אברך שאשתו חלתה מאד רח"ל, והרופא קבע לה ניתוח מסויים. כשבא אותו אברך אל החזו"א, הוא אמר לו: צריך ניתוח אחר! הוא פתח גמרא במסכת נדה ועיין בה, נטל פיסת נייר עם עט, ורשם כיצד לנתח. כשהגיע האברך לפרופסור עם המרשם של החזו"א, הוא הגיב: כבר עשר שנים אני עובד כאן במחלקה, וניתוח כזה הוא ממש פלאי פלאים, אני צריך ללכת ללמוד אצלו!

הוא התבונן בציור...

בשם רופא הנשים המפורסם פרופ' אשרמן מתל אביב, מסופר שפעם אחת הגיע לרופאים מקרה של חולה מסוכן שנוקק לניתוח לב פתוח, ומרן החזון אש שרטט על גבי נייר בקווים ברורים כיצד לבצע את הניתוח. הרופאים השתוממו ושאלו לזהותו של המשרטט הגאוני. כעבור שנתיים התפרסמה שיטה חדשה שפיתחו מדענים רוסים לביצוע הניתוח, והתברר שהחזון איש כבר הקדים אותם...

מעשה נוסף סיפר ר' יעקב פינקלשטיין זכרונו לברכה, מקריית אתא: עסקן ציבורי הגיע פעם באישון ליל אל מעונו של מרן החזון איש, בלוויית ד"ר מונק מנהל ביה"ס המקומי 'בנה', כדי לדון בגורלו של מכר שלהם - שצוות הרופאים בחיפה אבחן אצלו את מחלת סרטן הקיבה. הרופאים קבעו שמצבו חמור מכל צד שהוא: אם ינתחו אותו - קלושים הסיכויים להבריא, ואם לא ינתחו - הם משערים שהוא לא יחיה יותר משלושה חודשים. נשאלה השאלה: מה לעשות? מרן החזון איש הקשיב לדברים בריכוז ובמתח ניכר. הוא פרש לפניו על השולחן ציור אנטומי של מערכת הקיבה, וביקש מד"ר מונק הסבר מפורט באיזו נקודה פשה הנגע כפי השערת הרופאים, ובאיזה שטח כוונתם לנתח. בתשובתו הצביע ד"ר מונק על נקודה מסוימת בציור, והציג בהגדרות מפורטות את תכניתם של הרופאים. השתררה דומיה; החזון איש ישב כשעיניו מרותקות אל הציור במשך רגעים ארוכים, ולבסוף אמר: 'שב ואל תעשה עדיף, מסתבר שאינו מה שחושבים'. ואכן אותו אדם חי עוד שנים רבות לאחר מכן, וגם הרופאים עצמם שינו את דעתם כעבור זמן מה...

מאיפה הוא ידע.

האם החזון איש למד רפואה? מאין הוא הבין ברפואה? מסתבר ששאלה זו נשאלה אף אצל גדולי תורה ונצטט את תשובותיהם:

כשנשאל **מרן הגאון רבי יעקב קמינצקי זצו"ל** אם לדעתו היה לחזון איש רוח הקודש, השיב שאינו יודע דבר זה בבירור, אבל לפי דעתו גדלותו של החזו"א תלויה בענין אחר לגמרי.

והוא הסביר: כשבאים למשל לפני אדם חכם להתייעץ אודות קרוב משפחה שהוא חולה מסוכן ממש, והרופאים ממליצים על ניתוח או טיפול רפואי אחר שיש ספק אם יצליח או לא, קורה לפעמים שהחכם הנשאל עצה על זה אף שהוא סבור שהוא יודע מה להשיב, אעפ"כ הוא מתחמק מלהשיב תשובה ברורה על מה שנשאל. למה?

כי אם הניתוח יצליח בע"ה אז באמת נתן היועץ עצה טובה והכל על מקומו יבוא בשלום, אבל אם ח"ו הניתוח לא יצליח והחולה ימות, או ייפגע בצורה רצינית מחמת הטיפוּל, יש סיכוי שהקרובים יתלוננו ויטענו נגד היועץ במרירות ובכעס. ורק צרות יהיו לו מזה, ממילא צריך היועץ להיות מוכן למצב שאפשר שירכוש לעצמו אוהבים ואוהדים, ואפשר שירכוש לעצמו שונאים מושבעים. מצב זה יוצר "נגיעות" אצלו ולפיכך שייך שהוא לא יתן תשובה ברורה לשאלה הרגישה. במום תשובה הוא יאמר 'אני לא יודע לך לשאול מישהו אחר'. הכל אך ורק כדי שלא יטעה ואולי שניא עצמו על בני המשפחה.

בנקודה זו טמונה גדלותו של החזו"א. הוא לא פחד מלעשות לעצמו שונאים חדשים מפני עצותיו הטובות והנכונות. הוא ידע הרבה בענייני רפואה והרבה אודות תכונות הנפש של בני אדם ולפיכך לא היה נוגע בדבר בכלל, והיתה לו מחשבה צלולה לחשוב על כל חלקי שאלה, והיה יכול לתת עצה נכונה בלי נגיעות, אבל אולי הקב"ה גזר להפך ממה שהוא יעץ, אולי הקב"ה החליט שמשו לא יצליח בעצתו והעצה לא תצא כפי מה שצפה, זה ג"כ "נגיעה", והחזו"א היה למעלה מזה.

'במתנה מן השמים'

מרן הגאון רבי שמואל וואזנר זצוק"ל נשאל על כך והשיב: ברור אצלי שזה מכח לימוד תורה לשמה שמבואר בפרק ו' דאבות שאחד הסימנים שמגלים לו רזי תורה רצה לומר סודי התורה שאי אפשר בשכל האנושי לעמוד עליהם במתנה מן השמים, שהיה לו זצ"ל חוש מיוחד מעצמו בחוכמת הניתוח וביסודי הטבע והכל נמשך מכח התורה, ומצינו כן בקדמונים שהיו רופאים ממש, ועיקר מה ששאבו ממעיני התורה.

"וזה לי קרוב לחמישים שנה שכבר פה הייתי פה רב בסביבה והייתי מאד מקושר עם מרן החזון איש זי"ע, ביקרתי אז את הגאון האמיתי בעל אבן האזל מרן הגרא"ז מלצר זצלה"ה, והוא ידע על הקשרים שלי עם מרן החזון איש, ומאחר ששמע ממני כמה דברים, אמר לי בהתפעלות וז"ל: 'מרן החזון איש פוסק דיני נפשות ברגעים אם כן לנתח או לא וכיוצא בזה, והפלא הוא שיותר מתשעים אחוז זוכה לכוון האמת בהצלחה".

מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן, התבטא באחת משיחותיו: גם בדורותינו שגדולי תורה השיגו מהתורה גם עניינים שלכאורה אינם ממש תורה, החזון איש זצ"ל היה מפליא כל שומעיו גם את המומחים בידיעתו בחוכמת הרפואה, ולא ידע זאת מספרי רפואה אלא מהתורה.

(שלמה ברסליוער יתד נאמן מוסף ואנווה סוכות תשפ"ד)

לפעמים הקב"ה מזמין לאדם לראות בצרת חבירו כדי שיוכל להתפלל עליו, וכיון שיתפלל עליו, ייושע אף הוא עצמו

הגה"ח רבי שמעון שפיצר שליט"א על המתפלל בעד חבירו - הוא נענה תחילה

לאותו דבר, הוא נענה תחילה.

וכבר מפרש האור החיים למרות שהלא הבטיחו ה' שיהיה לו בן, ומה סגולה נצרכת כאן, אלא שה' הזמין לו מצוה שסגולתה שיפקד ובוזה נתקיימה הבטחתו. וכלשונו הטהורה: 'כי כשירצה ה' להיטיב, יזמין המצוה שסגולתה היא הטובה המבוקשת'.

יסוד מאוד יקר הוא שצריך ללוות את האדם תמיד. אם רואה אדם שנזדמנה לפניו מצוה, כגון מצות גמילות חסדים, עליו להבין שהקב"ה זימנה לו מפני שהוא רוצה ליתן לו דבר הנצרך לו. יתעסק במצוה זו וייושע. והנה כאן הודיע לנו האוה"ח הק' שלפעמים הקב"ה מזמין לאדם לראות בצרת חבירו כדי שיוכל להתפלל עליו, וכיון שיתפלל עליו, ייושע אף הוא עצמו. ודבר זה נוגע בוודאי לכל אחד מאתנו, כי מי הוא זה שאינו זקוק לישועה, ואם כן צריכים אנו לשים לב כשרואים או שומעים בצרת חברינו הדומה לנו, שמן השמים הוא כדי שנוכל להתפלל עליו וניושע.

פעמים שהאדם יש לו בביתו כמה בנים המחכים למצוא את זיווגם והנה הוא שומע על פלוני שאף הוא בניו עומדים בתור ומצפים, ואין הדבר נוגע ללבו, כי הוא אומר: "פלוני צריך למצוא זיווגים לבניו? מה טוב ומה נעים! גם לי יש בית עם בנים". לו היה שומע שיש בביתו של פלוני חולה מסוכן ר"ל, זה היה נוגע לו ללב, כי היה מבין שמדובר בצרה גדולה, אבל עכשיו שהוא שומע שיש לו כאותה צרה שקיימת בביתו שלו, אין הוא מתרגש, אלא אומר: "חיי קודמין ואין לי פנאי להתעסק בשל פלוני".

אומר לנו האוה"ח הקב"ה: איפכא מסתברא! הקב"ה הזמין לך לשמוע בצרת פלוני, כדי שתוכל להתפלל עליו, ואם יעזור ה' לפלוני, יזמין לו לשמוע כמו"כ על צרתך, וכך כשתתפללו זה על זה, ייושעו שניכם!

(הבינני ואלמדה פר' חיי שרה)

סיפר לי יהודי ממאנטריאל מעשה שהיה בשלהי שנת תשע"ט, לאחותו יש בן שסיים את הישיבה קטנה וחיפשו בשבילו ישיבה גדולה אך לא מצאו. עברו שבועות וחדשים ועדיין לא מצאו והבחור נע ונד בארץ ושרוי בסכנה רוחנית גדולה. בהגיע ראש השנה (שנת תש"פ) גמרו אומר לעשות את הסגולה של אמירת שתי פעמים כל ספר התהלים בליל ראשון דראש השנה. התיישבו האב והאם ואמרו שניהם את כל ספר התהלים מרישא לגמריא שתי פעמים. ויהי בבוקר, האב נכנס לבית הכנסת, והנה הופיע לקראתו המשגיח של הישיבה קטנה שבה למד הבחור ואמר לו: "יש לי הצעה של ישיבה בשביל בנך... ישיבה פלונית בארץ ישראל..." ותפעם רוח האב בראותו כי מתרחש ניסא.

עד כאן החלק הראשון של הסיפור.

אכן חלקו השני של הסיפור הוא כך: לאם הבחור, יש שכנה אחת שאמרה לה: יש לי בת שצריכה שידוך ואין. אמרה לה אם הבחור: "ואני בן יש לי שצריך ישיבה ואין. ובכן, תכנית נפלאה יש לי. אני אתפלל שבתך תמצא את זיווגה, ואת תתפללי שבני ימצא ישיבה". כך עשו. ישבו להן שתי נשים צדקניות כל אחת בביתו והתפללו זו על צרתה של זו. והנה לפני שבועיים ימים, בשבוע פרשת נח, התקשרה השכנה לאם הבחור ואמרה לה: "תפילותייך נתקבלו. היום בערב שוברים צלחת בביתנו בשעה טובה ומוצלחת. מרגישה אני שאת חלק מהשמחה שלנו". הישיבה לה אם הבחור: "לא תאמיני, אבל עכשיו, ממש עכשיו, עולה בני על מטוס לנסוע לישיבה בארץ ישראל. עד עכשיו זה התעכב מסיבות שונות ועכשיו זה קורה!"

והנה דבר זה אנו לומדים מהאבות הקדושים, התורה אומרת "וה' פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דבר" (בראשית כא א) ומפרש רש"י: סמך פרשה זו לכאן [אחרי המעשה עם אבימלך], ללמדך שכל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

כמה נואל יהיה הדבר, אם לאחר תום המערכה, יחליט הרמטכ"ל להעניק ציוני לשבח - צל"שים - לרובוטים היעילים הללו, במקום למומחי המחשבים שהפעילו אותם

הרב יצחק רוט על הנשק האמיתי, היעיל, הקטלני, היכול להכריע את המערכה, זה כוחות הצבא של עולם התורה

הנשק האחד והיחיד היכול להכריע בשדה המערכה. אכן, עיני בשר מוגבלות לנו. בעינינו אנו רואים חיילים וטנקים ומטוסים ופגזים וטילים, אבל אם ננסה להמחיש את הדברים במשל, הרי בשדה הקרב הנוכחי מתנהלת המלחמה לפחות בחלקה, על ידי רובוטים חמושים. כמו המזל"טים - המטוסים הזעירים ללא טייס - המשייטים כיום באוויר ומעניקים תמונה ברורה על המתחולל בקרקע ויש מהם החמושים בנשק קטלני ופוגעים בדיוק מירבי באויבים על הקרקע. כולם יודעים שהללו מופעלים מחדר פיקוד אחורי בו יושבים מומחי המחשבים המשדרים הוראות לכלי הטיס הללו. כמה נואל יהיה הדבר, אם לאחר תום המערכה, יחליט הרמטכ"ל להעניק ציוני לשבח - צל"שים - לרובוטים היעילים הללו, במקום למומחי המחשבים שהפעילו אותם. גם אם בשדה הקרב לא ניתן לראות את אנשי המחשבים הללו, היושבים אי-שם מאחור, ומנהלים את הקרבות, הרי ברור הדבר שהם הם אלו אשר בכוחם הוכרעה המערכה. ויותר נכון יהיה לומר - הם אלו אשר לחמו בפועל, גם אם איש לא ראה אותם בשדה המערכה.

זה צריך להיות המבט שלנו, כיהודים מאמינים, על המתחולל בשדה המערכה. שדה המערכה אינו בעזה או ברפיח, כי אם בהיכלי התורה, בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות. לא כמליצה אלא כעובדה! ואלו הנושאים תפילה מעומק הלב למען "אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה", הם החיילים הניצבים בחזית. תחושת מחוייבות עמוקה, חייבת להיות לכל אחד ואחד השותף בצבא הלוחמים האמיתי, ויחד עם זאת ידיעה ברורה כי מי שאינו נוטל חלק במערכה, הרי הוא כעריק הבורח בשדה הקרב, על כל המשתמע מכך. איך בכך משום זלזול במסירות נפשם של אלו הניצבים מול האויב ומסכנים את חייהם בקרב, אבל יהודי מאמין צריך לדעת בבירור כי הניצחון אינו מושג שם, כי אם במקומות התפילה, אף אם העיניים מטעות אותנו.

(יתד נאמן י"ט חשון תשפ"ד)

הימים הקשים העוברים על כלל ישראל, משותפים לכולם. הם ימים קשים בגשמיות וקשים לא פחות ברוחניות. האסון הכבד שניתך בשמחת תורה האחרון, ילווה את העם היהודי לדורות. אם פרעות תרפ"ט וטבח של כמאה ושלושים יהודים נכנס להיסטוריה כאסון נורא, אפשר לתאר לעצמנו כיצד יזכרו בהיסטוריה פרעות תשפ"ד בהן נטבחו כאלף וארבע מאות יהודים באכזריות מחרידה. מצויים אנו בעיצומה של מלחמה קשה הגובה אף היא חללים, ואין איש יודע את סופה. מומחי הביטחון שכשלו כישלון חרוץ, אומרים בפה מלא שעם כל כובד האסון שעדין קשה לעיכול, היה נס גדול, כמעט גלוי, שהאויב האכזר מצפון לא הצטרף למערכה באותה שבת. לו רק חלילה וחס, היו לוחמי החיזבאללה פורצים את הגבול הצפוני ומגלים כי גם שם הצבא אינו ערוך ואינו מוכן, האירועים בדרום היו מחווירים לנוכח מה שיכולו כוחות הקומנדו המיומנים של החיזבאללה לחולל בצפון, ד' ישמרנו ויצילנו.

זה באשר לחלק הגשמי. הנראה לעין. שם רואים אנו את הקרבות הכבדים המתחוללים בכל גבולות הארץ, את המטוסים המפציצים, את הטנקים השועטים, את רבבות החיילים הנלחמים בכוחות נפש אדירים כדי לפגוע במבקשי רעתנו. אבל יש את החלק הקשה יותר, זה שאינו נראה לעין. זו הידעה הברורה כי הנשק האמיתי, היעיל, הקטלני, היכול להכריע את המערכה, זה כוחות הצבא של עולם התורה. 'חיל השם' כפי שקורא להם הרמב"ם (סוף הלכות שמיטה ויובל). תורתם ותפילתם, היא זו שתכריע בסופו של דבר את המערכה. קשה להסביר את הדברים למי שאינו חדור אמונה עד לשד עצמותיו, כי מראות הפצצות, הפגזים, ירי הלוחמים, ההסתערות שלהם על היעד, הרבה יותר 'משכנעים', מאשר מראות לומדי התורה וזעקות התפילות בכל מקום ומקום.

היא כלי הנשק האחד והיחיד היכול להכריע בשדה המערכה
כי התפילה אינה רק 'כלי עזר' במלחמה, כי אם היא כלי

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?

שלחו מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

אסטמה של העור זו מחלה המושפעת באופן משמעותי מלחץ נפשי וממתח, אך בעיקר תופעת הגרד המחמירה על העור

על לחץ נפשי ותופעות של מחלות עור ברגעי לחץ ומשבר

וכן תכשיר נוגד אקנה פעם ביום.

אסטמה וגרד: אסטמה של העור זו מחלה המושפעת באופן משמעותי מלחץ נפשי וממתח, אך בעיקר תופעת הגרד המחמירה על העור, ולכן חשוב מאוד לנסות ולשמר שיגרת טיפול. שיגרה זו כוללת עיסוי העור בשמן למקלחת במקום סבון ושימון העור על ידי קרם לחות קבוע אחרי המקלחת. במידה ויש כבר החמרה מומלץ לפנות לרופא עור. יש להימנע משימוש במים חמים מידי במקלחת ולהמעיט באופן כללי במקלחות, כמו גם בשטיפת ידיים.

תזונה נכונה: טיפול בעור על ידי תכשירים חיצוניים חשוב בהחלט, אך אינו מספיק. לכן מומלץ לצרוך מזונות טבעיים בעלי שומן חיוני מהספקים חומצות שומן חיוניות וויטמינים הנחוצים לעור. מנגד, כדאי להמעיט בצריכת מאכלים המכילים פחמימות, מזון מעובד, צבעי מאכל ומאכלים מטוגנים.

היגיינה: כדי למנוע התפרצות של סבוריאה או לפחות להפחית את סימני המחלה, כדאי ורצוי לשמור על היגיינת בסיס יומיומית ולנקות את העור ביסודיות חשוב להקפיד על תכשירי ניקוי עדינים המתאימים לעור רגיש ואלרגי.

חשוב מאוד השתדלו להוריד את מפלס החרדה. קל להגיד, מאוד לא פשוט ליישם, במיוחד בימים האחרונים. עזרה הדדית, שיתוף, הבנה וסבלנות הן מילות מפתח חשובות בימים שבהם מפלס החרדה והלחץ בשיאו. עודדו אחד את השני ולהרגיע וזה את זה באמצעות שיחות פתוחות מלב אל לב, על מה שכל אחד מרגיש מבני הבית. כל אלה יכולים משמעותית להוריד את סף הלחץ ולשפר את מצב עור הפנים.

(המודיע ט"ז בחשון תשפ"ד)

הקשר בין מחלות עור למצבי לחץ נפשי וסטריס ידוע כבר שנים רבות בעולם הרפואה. המצב המלחמתי עלול לגרום למצוקה רגשית ולמתח נפשי, מה שעלול לעורר בעיות עור, שהן למעשה סימני חולי הניכרים על פני השטח.

רבים מכירים את התופעה הזו ברגעי לחץ ומשבר, כשמופיעים על העור פצעונים או פצעים. עבור אלו הלוקים במחלות עור כרוניות (למשל הרפס או פסוריאזיס) - הלחץ מחריף את הבעיה או גורם להתפרצות של המחלה. אלה מחלות עור שמחמירות במתח ובלחץ נפשי וכך מומלץ לטפל ולסייע:

פסוריאזיס: מחלת עור שכיחה היכולה לבוא לידי ביטוי בפריחה בכל מקום המכוסה בקשקשת. אם יש החמרה בשל המצב מומלץ לפנות לשירותי האונליין של קופות החולים לתור מהיר לרופא עור. במקביל, שימון של העור הוא חלק חשוב בטיפול ויכול להיות טיפול ראשוני. ידוע שפסוריאזיס מתעוררת ומתלקחת במצבי מחת נפשי.

סבוריאה: מחלה שכיחה וכרונית שגם היא מאופיינת על ידי החמרה בין השאר במתח נפשי. מחלה זו שכיחה על עור הפנים והקרפת. יש תכשירי לחות מיוחדים שמרגיעים אודם בפנים, מומלץ לבחור כל תכשיר לחות אשר מכיל רכיבים שמרגיעים את העור ויכול לסייע לטיפול. חשוב לא להשתמש בתכשירי ניקוי שמכילים חומרים שמגרים את העור ומחמירים את האודם שלו.

אקנה: מחלה שכיחה שמחמירה במצבי לחץ וסטריס. מה שעוד מחמיר את המצב זו הנטיה לחטט ולגרד פצעים בזמן מתח או חרדה וזה מחמיר את המתח שבעתים, ולכן מומלץ לאמץ שיגרת טיפול מינימלית לתחזוקה. השיגרה צריכה לכלול שטיפת פנים פעם או פעמיים ביום עם סבון ייעודי שמפחית את השומן,

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רחנית מדי יום אצלך בחייו

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

מה פירוש נוסח הברכה "הטוב והמטיב"?

היין לא יברך, שהרי אין כאן הטבה לאורח. ואף שיש חולקים בכל זה, ספק ברכות להקל, ואין לברך. אולם, אם בעל היין מניח את הבקבוק על השולחן ומאפשר לכולם לשתות כרצונם - הרי זה כאילו לכל השותים עמו יש חלק ביין, ומברכים 'הטוב והמטיב'. וכמו כן, אשתו ובניו של בעל היין נחשבים תמיד כשותפים לענין זה.

[שו"ע קעה, ד, משנ"ב טו, ושעה"צ יד]

כפי שלמדנו, חכמינו ז"ל תיקנו לברך, בתנאים מסוימים, ברכת 'הטוב והמטיב' על שתיית יין שני בסעודה. ומכיון שנוסח הברכה הוא "הטוב והמטיב", שפירושו - טוב למברך והמטיב לאחר, אין לברך אלא כשאדם נוסף שותה מהיין יחד עמו. ואם האדם הנוסף הוא אורח - אינו מברך הטוב והמטיב, כיון שאין זו הטבה לו, שהרי היין אינו שלו; ויש אומרים, שאף בעל

מהי כמות היין הנדרשת לברכת 'הטוב והמטיב'?

בדיעבד די בכמות זו. ויש שכתב, שגם על שתייה מועטת מכל אחד מהיינות ניתן לברך. ולכתחילה, יש לברך 'הטוב והמטיב' לפני שתיית היין השני, ואם שכח לברך וכבר לגם מהיין - אם נזכר בעוד היין בפיו, יבלענו ויברך, אך אם נזכר רק כשכבר בלע את היין, לא יברך, אלא אם כן נותר לפניו מיין זה.

[משנ"ב קעה, טו; בו"מ דרשו, 11]

כאמור, אין לברך ברכת הטוב והמטיב אלא כששני אנשים או יותר שותים יחד. וצריך שיֵשבו יחד בחבורה אחת, ולא בחדרים נפרדים. וצריך שכל אחד מהם ישתה משני היינות, ולכתחילה, צריך שכל אחד מהם ישתה מכל אחד מהיינות כמות של 'רביעית' (86-150 מ"ל, לשיטות השונות), שהיא כמות חשובה לענין 'ברכה אחרונה' (לכל הדעות). ויש שמסתפק, שמא די בכמות של 'כמלוא לוגמיו', שהיא קטנה מרביעית; ויש שכתב, כי אכן

האם מברכים 'הטוב והמטיב' על מיץ ענבים?

מכן הופרדו לבקבוקים - נחשבים כיון אחד ואין לברך עליהם 'הטוב והמטיב'. ומיץ ענבים - יש אומרים שאין מברכים עליו 'הטוב והמטיב', משום שאינו חשוב כיון, ואינו משמח כמותו; ועל יין המובא לסעודה לאחר מיץ ענבים - יש אומרים שאינו מברך, אבל לדעת פוסקים רבים מברך.

[שו"ע קעה, ו, ומשנ"ב טז; וראה שם, י ר"ג; בו"מ דרשו, 12, וראה שם, 7]

את ברכת 'הטוב והמטיב' מברכים גם כשלא ידוע שהיין השני משובח מן הראשון, כל עוד לא ידוע אחרת. וראה במקורות בנוגע למקרה ששני היינות שווים בטיבם. ושני יינות ממקור אחד, שהונחו בשני מקלים, בתוך ארבעים יום לבצירת הענבים, נחשבים כשני יינות לענין זה, כיון שטעמם עשוי להיות שונה, וממילא יתכן שהשני משובח מן הראשון; אך אם שהו במקל אחד עד חלוף ארבעים יום לבצירה, ורק לאחר

* על כמה טובות תיקנו חכמינו ז"ל שאם הגיעו לאדם ויש אחר השותף עמו בהנאה מן הטובה, ואחת מהן היא "שינוי יין", דהיינו ששתה יין בסעודה, והובא לפניו לו יין אחר שהיה בדעתו לשתותו.

* ברכת 'הטוב והמטיב' על יין שני המובא לסעודה, מברכים רק כשהיין השני משובח יותר מן הראשון, או אף כאשר קיים ספק שמא השני טוב מן הראשון.

* יין שמברכים עליו 'הגפן' בנפרד, כגון שלא היה בכוונתו לשתותו - אין מברכים עליו 'הטוב והמטיב'. ואף אם היה בדעתו לשתותו, אין לברך אלא כשהוא ממחסן וכדומה, ולא כשהיה בביתו

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם מותר לקשט חתן וכלה בתכשיטי ספר התורה?

אלו. כמו כן, היו שנהגו לפרוס את הפרוכת כחופה לחתנים וכלות; ויתכן שהקלו בכך משום שמאחר וכך היה המנהג הקבוע, הרי זה כאילו התנו מראש שיהיה מותר להשתמש בפרוכת לצורך זה.
[שו"ע קנד, ג, ומשנ"ב מב; ב"מ דרשו, 47]

בעבר היו שהניחו בראשי החתנים את אחד מתכשיטי ספר התורה, והיו שקישטו את הכלות בכלי כסף וזהב של בית הכנסת. וכתבו הפוסקים שאסור לעשות כן, אלא אם כן התנו מראש בשעת הקדשת התכשיטים והכלים שישתמשו בהם גם לצרכים

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il